

heden op en mogen wij nauwelijks rekenen op een geheel betrouwbaar resultaat.

Desniettemin verdienen de correlatie-coëfficiënten in de school van PEARSON ten opzichte van longtering en krankzinnigheid bij verwanten berekend, m.i. wel eenig vertrouwen; zij toch komen niet alleen onderling overeen maar ook met die, welke gevonden zijn voor het onderling verband van nauwkeurig te bepalen fysieke kenmerken. Het is, dunkt mij, niet waarschijnlijk, dat de berekende waarde zoo heel veel van de werkelijkheid verschillen zal.

Dat zou ik niet durven zeggen van de coëfficiënten door PEARSON berekend wat aangaat den invloed van het milieu op hen, die daarin verkeerden.

Het milieu is toch veel te gecompliceerd, het werkt ook op te veel wijzen dan dat het door een enkel cijfer als het bedrag van de inkomsten, de grootte der woning, of door analoge gegevens, quantitatief bepaald zou kunnen worden; ik kan dus in een correlatie-coëfficiënt, berekend bij vergelijking tusschen het loon van den vader en het gewicht der kinderen en dergelijke gegevens, niet een slechts eenigszins betrouwbare waardeering van den factor omgeving zien; de beteekenis van dien factor kan m.i. niet zoo gering zijn als de coëfficiënten van PEARSON zouden doen vermoeden.

Daarentegen moet de methode door WEINBERG gevolgd tot onderschatting van den aanleg leiden. Immers — PEARSON heeft daarop terecht gewezen — aanleg en omgeving zijn niet twee factoren, welke zonder invloed op elkaar zijn; er is voortdurende wisselwerking tusschen beide; iemand met zekeren aanleg zoekt bij voorkeur het milieu, dat bij zijn aanleg past, ontwijkt althans zooveel mogelijk de omgeving, met welke hij uit hoofde van zijn aanleg in botsing zou komen.

In hooge mate geldt dit bij de keuze van een echtgenoot; soort zoekt soort, zegt het spreekwoord; het „*les dégénéres se recherchent*” vindt men hier dikwerf bewaarheid. Wanneer men echtgenooten met elkaar vergelijkt, vergelijkt men dus in het algemeen personen met elkaar, die in aanleg zekere overeenstemming vertoonen, vandaar dat bij de methode, door WEINBERG gevolgd en aanbevolen, de onderlinge verschillen in den aanleg geringer moeten uitvallen dan wanneer de ter vergelijking gekozen personen den norm vertegenwoordigden.